Μηναΐον - ΤΗι ΚΔ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Άγίας Μεγαλομάοτυοος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Συμπλήοωμα Μηναίου

Ή Σύναξις τῆς Ύπεραγίας Θεοτόκου τῆς "Μυρτιδιωτίσσης"

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άντίφωνον Α΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Β΄. Ἡχος β΄.

Στίχ. α'. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον αἰνέσω Κύριον ἐν τῆ ζωῆ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα. **Στίχ. β'.** Μακάριος οὖ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Ό Μονογενὴς Υίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εἶς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίω Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Γ'. Τῆς Θεοτόκου.

Συμπλήοωμα Μηναίου - - Ταχύ προκατάλαβε.

Λαοὶ νῦν κοοτήσωμεν, δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι, τῆ Θεομήτορι, ἐν πόθω κραυγάζοντες Χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθω χαῖρε ἡ τῷ παραλύτω τὴν ἴασιν βραβεύσασα.

"Η, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν, ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

> Ψαλμὸς 102. Ψαλμὸς 145.

Οί Μακαρισμοί. $^{\circ}$ H χ o ς α' .

Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληφονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οί πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Μοή γ΄. Ήχος α΄. Η δημιουργική. Συμπλήςωμα Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ έλεηθήσονται.

Ρωσθείς ύπερφυῶς ὁ ἀποπληξία νοσήσας, λαοῦ πανδήμοις δεήσεσιν, ἐκβοᾳ σύν δάκουσιν, εὐγνωμοσύνης δόξα Σοι Χριστὲ, ὅτι τὴν Τεκοῦσαν Σὲ, τῶν ἰαμάτων πηγὴν ἀνέδειξας.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ανάσσουσα τῆς Γῆς καὶ τῶν Οὐρανῶν έν Ύψίστοις, τῆ Σῆ προνοία ἡὐδόκησας, Κυθηραίων Δέσποινα, ἐπισκιᾶσαι Νῆσον ταπεινήν, ὅθεν Σὲ γεραίρουσα ὑμνολογεῖ Σου τὴν συγκατάβασιν.

Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ίᾶσαι θαυμαστῶς, τῆς παραφροσύνης ίκέτην, τὴν Σὴν αἰτοῦντα βοήθειαν Σὲ γὰρ εἶδεν Άχραντε ὑπερφυῶς κατ' ὄναρ ἐν νυκτὶ, σώφοων ὅθεν γέγονεν, ἐγκωμιάζων τὴν εὐσπλαχνίαν Σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ωλώλυξε δεινῶς τῶν πειρατευόντων τὰ στίφη, τῆ Σῆ δυνάμει ὀλλύμενα· ἡ δὲ Νῆσος ἄπασα εὐγνωμονοῦσα ὕμνους Σοι βοᾶ, τεῖχος ἀπροσμάχητον, κατ' ἐναντίων όμολογοῦσα Σε.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τάραχον βιωτικών φροντίδων ἐκκλίνωμεν νῦν, τῶν Κυθηραίων τὰ πλήθη καὶ πρὸς τὸν Ἅγιον, δεῦτε Ναὸν Μυρτιδίων ἀναδράμωμεν έστιάτωρ γὰρ ή Χαριτώνυμος, δαψιλής ύπαρχει, ἄπασι προτιθεμένη χάριν την ἄφθονον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ύμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ίασιν ἀσθενειῶν, καὶ νόσων πηγάζεις ἀεί, τοῖς ἀσθενοῦσι Παρθένε καὶ τῷ πανσέπτω Σου, πίστει ναῷ Μυρτιδίων καταφεύγουσι σεσωσμένοι δὲ τῆ εὐσπλαγχνία Σου, ἀνιάνων νόσων, ὕμνον Σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως ἄδουσι.

Δόξα.

Δάκουσιν ύμνολογεῖ, το θαῦμα ἐγγύθεν βληθείς, τῆ πυοοβόλου βολίδι ὁ εὐλαβέστατος, οὖ τῆς φωνῆς ἐπακούσασα διέσωσας ἡ βολὶς γὰο μόνου τοῦ ἐνδύματος, ἀψαμένη μόλις, ἄθικτον ὑπεοφυῶς Παρθένε κατέλιπε.

Καὶ νῦν.

Ἰθυνον πρὸς τοῦ Θεοῦ, τὰς τρίβους, πορείας ἡμῶν, τῶν Σὲ προστάτιν εἰδότων Θεοχαρίτωτε, θείω φωτί διανοίας καταυγάζουσα, Οὐρανῶν τε δόξης καταξίωσον, τοὺς θερμῆ τῆ πίστει, ὕμνον Σοι μετά φωνῆς αἰνέσεως ἄδοντας.

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υίὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Άλληλούϊα.

Ύμνοι μετὰ τὴν Μικοὰν Εἴσοδον Τῆς Θεοτόκου.

Συμπλήρωμα Μηναίου

Ήχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν, δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι, τῆ Θεομήτορι, έν πόθω κραυγάζοντες Χαῖρε ή προστασία πάντων τῶν δεομένων χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθω χαῖρε ή τῷ παραλύτω τὴν ἴασιν βραβεύσασα.

Τῆς Άγίας.

Τοῦ Μηναίου - - - 'Ηχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου κήρυκος διδασκαλίας, πόθω κτίστου σου ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γεηρῶν ώς δεόντων ηλόγησας καὶ σεαυτήν ίερὸν καλλιέργημα, τῷ Θεῷ δοῦσα ποινῶν κατετόλμησας. Θέκλα ἔνδοξε, Παύλου τοῦ θείου συνέκδημε, τὸν σὸν Νυμφίον Χριστὸν ίκέτευε, δωρήσασθαι ήμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Ήχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, άλλὰ πρόφθασον, ώς άγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Άθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοί και Υίῷ και Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Άγιος Άθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ό Απόστολος

Τῆς Άγίας.

Προκείμενον. ή Ηχος δ΄. Ψαλμὸς 67.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς άγίοις αὐτοῦ. Στίχ. Έν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

2Tt 3:10-15

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῆ διδασκαλία, τῆ ἀγωγῆ, τῆ προθέσει, τῆ πίστει, τῆ μακροθυμία, τῆ ἀγάπη, τῆ ύπομονῆ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχεία, ἐν Ἰκονίω, έν Λύστροις οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με ἐὀῥύσατο ὁ Κύοιος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται: πονηφοὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖοον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἶς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Άλληλούϊα. Ήχος πλ. β'. Ψαλμὸς 44.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Άκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλίνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

Αλληλούϊα. Άλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς Θεοτόκου.

Λου ι' 38-42, ι α ' 27-28

Τῷ καιοῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ύπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, η καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ άδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῆ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Αποκριθείς δὲ εἶπεν αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς. Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζη περὶ πολλά· ένὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιφεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις γυνὴ φωνήν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ή κοιλία ή βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε μακάριοι οί ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ύμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 115.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Ύμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἡχος β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὓρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Άσωμάτων, ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Άποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Άγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ίωακεὶμ καὶ Άννης, τῆς Άγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ισαποστόλου Θέκλης, ης της θαυμαστης εν Μυρτιδίοις των Κυθήρων εύρέσεως τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας Εἰκόνος τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ήμᾶς, ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος.

Κανόνας Νηστείας Κατάλυσις εἰς πάντα.